

A magyar bajnokságok legemlékezetesebb pillanatai – Kovács István második bajnoki címét szerezte meg 1990-ben, míg Lakatos Pálnak sikerült a nagy trónfosztás

Description

A hatvanhetedik magyar ökölvívó bajnokságot Debrecen városa rendezte meg 1990-ben, már a rendszerváltást követően. Sportágunk egyik nagy ikonja, Kovács István második bajnoki címét szerezte meg ezen a versenyen, míg egy másik fiatal, Lakatos Pálnak sikerült a trónfosztás az olimpiai bronzérmes Isaszegi Róbert legyőzésével.

A súlycsoportok száma továbbra is 12 volt, a kislégsúlytól (48kg) a szupernehézsúlyig (+91kg) bokszolhattak a versenyzők. Az 1988-as szöuli olimpia egy bronzéremmel zárult a magyar ökölvívás számára, de legjobbjaink 1989-ben az Európa-bajnokságon és a világbajnokságon is a dobogóra állhattak. 1990-ben az AIBA Világkupa volt a legfontosabb esemény, amelyen a magyar válogatott szintén éremmel zárt.

Lakatos Pál 1990-ben ifjú titánnak számított, aki előtt nagy jövőt jósoltak a szakemberek, de addigi pályafutása legjobbját kellett nyújtania a 67. országos bajnokságon. A 22 éves tehetség a döntőben a szöuli olimpiai bronzérmes Isaszegi Róbert ellen találkozott, és első alkalommal sikerült legyőznie sokkal rutinosabb riválisát a legkisebbek döntőjében.

Sportágunk utolsó olimpiai bajnoka, Kovács István 1988-ban junior Európa-bajnoki címmel tette le a névjegyét, ezt egy évvel később felnőtt magyar bajnoki cím követte, megszakítva Váradi János hazai veretlenségét. A későbbi olimpiai-, világ-, és Európa-bajnokunk Csipkés Barnabást győzte le a légsúlyúak döntőjében 1990-ben, megszerezve második országos bajnoki címét. Az AIBA Világkupán még abban esztendőben

ezüstéremmel zárt, és 1990-ben az év magyar ökölvívójának is megválasztották.

Bognár László szintén címet védett a harmatsúlyban (54kg), Barta Zsoltot múlta felül a döntőben egyhangú pontozással. Kalocsai Zoltán 1986-ban már ezüstérmes volt, első magyar bajnoki címét 1990-ben szerezte meg a pehelysúlyban, ellenfele, Szijj Attila a második menetben feladta a döntőben a küzdelmet. Győzelmét követően Kalocsai részt vehetett az 1991-es világbajnokságon, és az Európa-bajnokságon is.

Szűcs László 1987-ben junior világbajnoki ezüstéremmel tette le a névjegyét, majd 1989-ben a könnyűsúly (60kg) bajnoka lett, amelyet egy évvel később Horváth István ellen meg is védett. Kozák János 1984 óta járta a nemzetközi versenyeket, így 1990-ben már elegendő rutinja volt Kovács Imre legyőzéséhez.

Mizsei György egy súlycsoporttal feljebb lépett 1990-ben, de sikere így sem maradt el a váltósúlyban (67kg). Remek technikai képzettsége a világklasszisok közé emelte, és sikerrel vívta meg a rutinos Szabó Lóránt elleni döntőjét, amely a legjobb finálék egyike volt 1990-ben. A nagyváltósúly (71kg) bajnoka a szegedi Gál László lett, aki edzőként erősíti jelenleg a magyar ökölvívást.

A középsúly (75kg) új bajnoka Béres Zoltán lett, aki ellen az akkor 29 éves többszörös bajnok Füzesy Zoltán nem tudott kiállni a döntőben. Béres ezt követően kisebb meglepetést okozva az olimpiai bronzig menetelt az 1992-es barcelonai játékokon. Hranek Sándor első magyar bajnoki címét még 19 évesen 1980-ban szerezte, majd világbajnoki bronzéremmel a tarsolyában tíz évvel később is győzni tudott a hazai eseményen. A szupernehézsúly (+91kg) bajnoka az öt évvel korábban junior Vb-ezüstérmes Hart Péter lett.

A győztesek listája az 1990-es magyar bajnokságról

Kislégsúly (48kg): Lakatos Pál

Légsúly (51kg): Kovács István

Harmatsúly (54kg): Bognár László

Pehelysúly (57kg): Kalocsai Zoltán

Könnyűsúly (60kg): Szűcs László

Kisváltósúly (63,5kg): Kozák János

Váltósúly (67kg): Mizsei György

Nagyváltósúly (71kg): Gál László

Középsúly (75kg): Béres Zoltán

Félnehézsúly (81kg): Hranek Sándor

Nehézsúly (91kg): Hegedűs Rudolf

Szupernehézsúly (+91kg): Hart Péter